

[Vejen.]

delsstandens Repræsentanter har endnu ikke været hos Regering og Rigsdag med Krav om, at Lukketiden skal være forskellig for de forskellige Detailhandlere, efter som de har lidt eller megen Gæld. Nej, de har ikke været der, og de kommer heller ikke, saa meget Sammenhold er der, trods alt, inden for deres Rækker. Og det ved de forskellige politiske Spekulanter, de ved, at den Slags Midler preller af paa det ubrødelige Sammenhold, der findes dér.

Men Forsøget skal gøres over for Bondestanden. Med Held har man gennem mange Aar kunnet dele Bondestanden i Klasser, efter som Bønderne havde Hartkorn til. Med Hjælp i de vanskelige økonomiske Forhold tror Regeringen og dens Partier helt at kunne decimere Bondestanden ved en yderligere Lagdeling, nemlig efter Gældsstiftelse. Det er en ond Gerning, Regeringen her øver, og det er i højeste Grad beskæmmende, at det statsministerielle Udvalg har kunnet gaa Regeringen til Haande paa den Maade, som sket er.

Et Lyspunkt er der dog at notere, og det er den i store Kredse af Middelstanden i Stationsbyer og Købstæder vaagnende Forstaaelse af fælles Interesser mellem Middelstanden og Bondestanden. Hvis denne vaagnende Forstaaelse i tilstrækkelig Grad giver sig Udslag i Handling, er det nuværende Regimentes Dage snart talt.

Der er to Ting, den ærede socialdemokratiske Ordfører samt Statsministeren er interesseret i, nemlig at Arbejdskraften ikke fortsat flygter fra Landbruget ind til Byerne for dér at øge de arbejdsløses Tal, og dernæst at Udførselen kan holdes saa højt som muligt, for at Landets Erhverv kan faa den nødvendige fremmede Valuta. Men det, Statsministeren og hans Ordfører vægrer sig ved længst muligt, er at gaa de Veje, der ene fører til Maalet. De har nu i Aarevis forsøgt sig med forskellige Arkana og har ikke været til at drive til et Forsøg med et virkeligt Lægemiddel.

Jens Sørensen (Sejlfjord): Paa Opfordring af Fiskere, Fyrvæsenet og Redningsvæsenet og andre interesserede i min Valgkreds vil jeg tillade mig at rejse Spørgsmaalet om de uheldige Forhold, der er for Fiskerihavnene paa Østkysten. Uden at kritisere de store Millionbeløb, der er brugt til Bygning af Fiskerihavne paa Vestkysten, er det min Overbevisning, efter at have undersøgt Havneforholdene i Hals, Hou, Asaa og Hurup, at vi paa Østkysten maa bygge smaa, men solide Fiskerihavne.

Denne Type af Havne kan bygges langs Østkysten for $\frac{1}{10}$ af de Beløb, Vestkysthavnene har kostet, og Fiskerne paa Vestkysten har Ret til at kræve Beskyttelse for deres Baade og dermed for deres Eksistens.

Jeg rejste for nogle Aar siden Havnesagen i Hals her i Rigsdagen, og der arbejdes videre paa at faa løst Havnespørgsmaalet i Hals. Havnen er pilraadden, og den er for lille. Mange Baade kan ikke faa Plads i Havnen, og der er adskillige fremmede Baade, som tyer ind til Hals Havn, da de gode Fiskepladser ligger uden for Hals og Hou. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke de ærede Medlemmer Hr. Ole Bjørn Kraft og Hr. Elgaard for deres Udtalelser her i Tinget angaaende Hals Havn.

Den 29. Oktober 1934 blev jeg indbudt af Fiskerne i Hou for at besigtige de store Ulykker, Stormen nylig havde foraarsaget paa deres Fiskerbaade. 2 Motorbaade var slaaet i Stykker — den ene var helt forsvundet —, 2 andre Motorbaade var kastet over Revlerne helt ind paa Land, og Fiskerne havde haft et stort Arbejde med at grave dem ud og slæbe dem ud paa Dybet igen. En femte Baad var blæst fuldstændig om, Masterne var knækket, og Baaden var ført helt ind over Revlerne og slaaet i Stykker. En sjette Baad var mindre beskadiget. Lignende Katastrofer har ramt den fattige Fiskerbefolkning flere Gange gennem Aarene. For 2 Aar siden druknede to Fiskere og i Fjor een Fisker ved Hou, alle uden Arbejdet for at redde deres Baade i Stormen.

Der er ingen Havn i Hou, og det har til Følge, at Baadene maa ligge forankret paa Dybet; men ved Storme sprænges Baadene Fortøjninger, og Baadene ødelægges. Baadene kan ikke forsikres, uden at de er bemandede. Derfor er en Havn i Hou nødvendig. I Fortiden havde Fiskerne smaa Baade til ca. 1 000 Kr. Stykket; nu har de store Baade til 8 000—10 000 Kr. Stykket, og Baadene maa Fiskerne købe paa Kredit eller ved Hjælp af Laan, ligesom naar man laaner for at bygge sig et Hus.

Paa Mødet den 29. Oktober 1934, som var besøgt af hele Egnens Befolkning, blev der vedtaget en enstemmig Resolution, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere:

„Møde afholdt i Hou Forsamlingshus den 29. Oktober 1934, hvor der var ca. 100 Fiskere og interesserede til Stede, hvor Kredens Folketingsmand Hr. J. Sørensen (Sejlfjord) var til Stede. Forsam-